

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości oraz w zakresie §§ 4—8 z Ministrem Kolei.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

Minister Kolei: *Tyszka*

1029.

Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

o przeliczeniu na nową walutę i ustaleniu wartości zobowiązań, wynikających z przepisów o ubezpieczeniu i odszkodowaniu z tytułu wypadków przy pracy.

Na mocy art. 1 punkt F lit. 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. stanowiąco następuje:

§ 1. Renty (odprawy), przysługujące z tytułu ubezpieczenia od wypadków na mocy III księgi ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. № 42) z wyjątkiem wymienionych w § 4 niniejszego rozporządzenia, a płatne po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, przeliczują się na złote, jak następuje:

a) o ile wypadek zaszedł:

w 1914 r. i wcześn.,	każdą markę	przerach. się na	1.20 zł.
w 1915 „	„	„	1.15 „
w 1916 „	„	„	1.10 „
w 1917 „ I półr.	„	„	1.00 „
w 1917 „ II „	„	„	0.90 „
w 1918 „ I „	„	„	0.80 „
w 1918 „ II „	„	„	0.60 „

b) o ile wypadek zaszedł w czasie od dnia 1 stycznia 1919 r., renty przeliczują się przy zastosowaniu następujących przepisów:

Zarobek roczny ubezpieczonego, obliczony stosownie do przepisów ordynacji ubezpieczeniowej w wysokości pełnej przed zastosowaniem granicy zarobku rocznego, przewidzianej w § 563 ust. II i § 939 tejże ordynacji przelicza się na złote według skali jak następuje:

jeżeli wypadek zaszedł w roku:

1919	I półr.,	każdą markę	przerach. się na	0.40 zł.
„	II „	„	„	0.25 „
1920	I kwart.,	„	„	0.20 „
„	II „	„	„	0.15 „
„	III „	„	„	0.10 „
„	IV „	„	„	0.075 „

1921	I mies.,	każde 10 mkp.	przerach. się na	0.50 zł.
„	II „	„	„	0.45 „
„	III-IV „	„	„	0.35 „
„	V „	„	„	0.30 „
„	VI-VII „	„	„	0.25 „
„	VIII „	„	„	0.20 „
„	IX „	„	„	0.15 „
„	X „	„	„	0.12 „
„	XI „	„	„	0.10 „
„	XII „	„	„	0.08 „
1922	I „	100 mkp.	„	0.70 „
„	II-III „	„	„	0.60 „
„	IV-V „	„	„	0.50 „
„	VI-VII „	„	„	0.40 „
„	VIII-IX „	„	„	0.35 „
„	X-XI „	„	„	0.30 „
„	XII „	„	„	0.25 „
1923	I „	1000 mkp.	„	2.00 „
„	II „	„	„	1.60 „
„	III „	„	„	1.25 „
„	IV „	„	„	0.90 „
„	V „	„	„	0.65 „
„	VI „	„	„	0.50 „
„	VII „	„	„	0.40 „
„	VIII „	„	„	0.30 „
„	IX „	„	„	0.20 „
„	X „	„	„	0.13 „
„	XI „	„	„	0.07 „
„	XII „	„	„	0.03 „
1924	I „	100.000 mkp.	„	1.20 „
„	II „	„	„	0.50 „
„	III „	„	„	0.30 „
„	IV „	„	„	0.20 „
„	V „	„	„	0.15 „
„	VI „	„	„	0.10 „

Do przeliczonego w ten sposób na złote zarobku rocznego stosuje się granicę zarobku rocznego wymienioną w §§ 563 i 939 cytowanej ordynacji i przeliczoną rozporządzeniami Ministra Skarbu, wydanymi w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 590) oraz z dnia 22 września 1924 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 810)—i tak ustalony zarobek roczny służy jako podstawa do ponownego wymierzenia renty (odprawy).

§ 2. Jeżeli wypadek zaszedł w czasie od dnia 1 lipca 1924 r. do dnia 31 grudnia 1924 r., — renty (odprawy) wymienione w § 1 wymierza się w złotych w sposób wskazany w § 1 p. b ust. 2 i ust. ostatni niniejszego rozporządzenia z tem, że część zarobku rocznego, pobranego w markach, przelicza się na złote w relacji:

1 zł. = 1.800.000 mkp., a każdy złoty zarobku rocznego liczy się:

o ile wypadek zaszedł w lipcu	1924 r. za	1.90 zł.
„	sierpniu	1.60 „
„	wrześniu	1.40 „
„	październiku	1.30 „
„	listopadzie	1.15 „
„	grudniu	1.05 „

§ 3. Renty (odprawy), przyznane w markach niemieckich, przeliczują się, o ile tego dotąd nie uskuteczono, na marki polskie w stosunku: 1 mar-

ka niemiecka = 1 marce polskiej, a następnie na złote w wyżej podany sposób.

§ 4. Renty (odprawy) przysługujące z tytułu wypadków w rolnictwie, wymienione w § 936 ust. 1 cytowanej ordynacji ubezpieczeniowej, a płatne po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, przerahowuje się na złote, biorąc za podstawę zarobki roczne, służące do wymiaru rent dla robotników rolnych, ustanowione jak następuje:

dla mężczyzn w wieku poniżej lat 16-tu na 360 zł. (rocznie); w wieku od 16-u lat do 21 lat — na 525 zł.; w wieku ponad 21 lat — na 621 zł.,

dla kobiet w wieku poniżej lat 16-u na 300 zł. (rocznie); w wieku od lat 16-u do lat 21 na 408 zł.; w wieku ponad 21 lat — na 450 zł.

Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych do zmiany kwot wymienionych w niniejszym paragrafie w razie stwierdzenia przez wyższe urzędy ubezpieczeń w myśl § 936 ordynacji ubezpieczeniowej zmiany przeciętnych zarobków robotników rolnych.

§ 5. Renty (odprawy), płatne po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a przysługujące na podstawie:

- a) ustaw z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. Dz. U. P. № 1 z 1888 r.), z dnia 20 lipca 1894 r. (austr. Dz. U. P. № 168) i z dnia 30 grudnia 1917 r. (austr. Dz. U. P. № 523), z tytułu § 11 ustawy z dnia 9 sierpnia 1908 r. o odpowiedzialności za szkody spowodowane użytkowaniem samochodów (austr. Dz. U. P. № 162) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 21 sierpnia 1917 r. (austr. Dz. U. P. № 363) oraz ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413);

- b) ustawy z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie tymczasowego zaopatrzenia pracowników polskich kolei państwowych w byłym zaborze austriackim od nieszczęśliwych wypadków (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 2, poz. 5)

prerahowuje się na złote stosownie do postanowień §§ 6 — 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Jeżeli wypadek zaszedł w roku:

	zł.
1914 (lub wcześniej) każdą markę przerahow. się na	1.20
1915	1.10
1916 i I półr. 1917	1.00
1917 II półr.	0.90
1918 I	0.80
1918 II	0.60
1919	0.50
1920 i I półr. 1921	0.40
1921 VII mies. każde 100 mkp.	1.30
1921 VIII	1.15
1921 IX	1.05
1921 X	0.75
1921 XI	0.65
1921 XII	0.55
1922 I i II	0.45
1922 III-V	0.40
1922 VI-VII	0.35
1922 VIII	0.25
1922 IX	0.20

		zł.
1922	X mies. każde 1000 mkp. przerah. się na	1.75
"	XI " " " " " " "	1.50
"	XII " " " " " " "	1.25
1923	I " " " " " " "	1.10
"	II " " " " " " "	1.00
"	III " " " " " " "	0.80
"	IV " " " " " " "	0.60
"	V " " " " " " "	0.50
"	VI " " " " " " "	0.35
"	VII " " " " " " "	0.30
"	VIII " " " " " " "	0.24
"	IX " " " " " " "	0.17
"	X " " " " " " "	0.11
"	XI " " " " " " "	0.08
"	XII " " " " " " "	0.04
1924	I " " " 100.000 mkp. " " "	1.30
"	II " " " " " " "	0.64
"	III " " " " " " "	0.28
"	IV " " " " " " "	0.17
"	V " " " " " " "	0.13
"	VI " " " " " " "	0.10

Renty wymienione w § 5 p. b niniejszego rozporządzenia, których tytuły powstały przed dniem 1 lipca 1921 r., przelicza się nie według czynników przerahowania podanych w powyższej tablicy, a według następującej skali:

Jeżeli wypadek zaszedł w roku:

		zł.
1915	każdą markę przerahow. się na	1.19
1916	" " " " " " "	1.16
1917 I półr.	" " " " " " "	1.10
1917 II	" " " " " " "	1.04
1918 I	" " " " " " "	0.95
1918 II	" " " " " " "	0.82
1919 I	" " " " " " "	0.63
"	III kwart. " " " " " " "	0.47
"	IV " " " " " " "	0.37
1920	I mies. " " " " " " "	0.31
"	II " " " " " " "	0.27
"	III " " " " " " "	0.25
"	IV " " " " " " "	0.22
"	V " " " " " " "	0.19
"	VI " " " " " " "	0.16
"	VII " " " " " " "	0.14
"	VIII " " " " " " "	0.12
"	IX " " " " " " "	0.101
"	X " " " " " " "	0.092
"	XI " " " " " " "	0.081
"	XII " " " " " " "	0.071
1921	I " " " " " " " każde 10 mkp.	0.30
"	II " " " " " " "	0.25
"	III " " " " " " "	0.22
"	IV " " " " " " "	0.18
"	V " " " " " " "	0.14
"	VI " " " " " " "	0.13

Część zarobku rocznego pobranego w złotych przelicza się na marki w stosunku 1.800.000 mk. = 1 zł.

§ 7. Jeżeli wypadek zaszedł w czasie od dnia 1 lipca 1924 r. do dnia 31 października 1924 r., renty cytowane w § 5 niniejszego rozporządzenia, przelicza się na złote w ten sposób, iż każdy złoty zarobku rocznego liczy się:

o ile wypadek zaszedł w lipcu 1924 r. — za 1.56 zł.
" " " " w sierpniu " " " " 1.33 "

o ile wypadek zaszedł we wrześniu 1924 r. za 1.16 zł.
 w październ. " " " " 1.05
 Część zarobku rocznego, pobranego w markach,
 przelicza się na złote w stosunku 1 zł.=1.800.000 mk.

§ 8. Renty (odprawy), przyznane w koronach austrowęgierskich, przerachowuje się, o ile tego dotąd nieuskuteczono, na marki polskie w stosunku 100 koron = 70 marek polskich, a następnie przerachowuje się na złote w wyżej podany sposób.

§ 9. Renty (odprawy) płatne po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a:

a) należne poszkodowanym z tytułu odszkodowania za wypadki zaszłe po dzień 30 czerwca 1924 r. na obszarze województw: warszawskiego wraz z m. st. Warszawą, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, wołyńskiego, poleskiego, białostockiego, nowogródzkiego oraz ziemi wileńskiej w przedsiębiorstwach, do których mają zastosowanie ustawy, wymienione w art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148);

b) należne poszkodowanym na podstawie przepisów o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki przy pracy z tytułu wypadków, które wydarzyły się po dzień 30 czerwca 1924 r. na wyżej wymienionym obszarze w przedsiębiorstwach, do których nie mają zastosowania ustawy, wymienione w art. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 148)

przerachowuje się na złote w zależności od daty zajścia wypadku w sposób przewidziany w §§ 10 — 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Jeżeli podstawą obliczenia renty był zarobek roczny, to renty, ewentualnie zarobek roczny, przelicza się według skali następującej:

o ile wypadek zaszedł w roku:

	zł.
1914 i wcześniej każdą markę p. przerachow. się na	1.20
1915 " " " "	1.15
1916 " " " "	1.10
1917 I półr. " " " "	1.00
" II " " " " "	1.90
1918 I " " " " "	0.80
" II " " " " "	0.60
1919 I kwart. " " " "	0.40
" II " " " " "	0.30
" III " " " " "	0.25
" IV " " " " "	0.20
1920 I " " " " "	0.15
" II " " " " "	0.10
" III " " " " "	0.06
" IV " " " " "	0.04
1921 I mies. każde 10 mkp. " " " "	0.30
" II " " " " "	0.25
" III " " " " "	0.22
" IV " " " " "	0.18
" V " " " " "	0.14
" VI " " " " "	0.13
" VII " " " " "	0.12
" VIII " " " " "	0.10
" IX " " " " "	0.09
" X " " " " "	0.08

	zł.
1921 XI mies. każde 10 mkp. przerachow. się na	0.07
" XII " " " " "	0.06
1922 I " " " 100 mkp. " " "	0.54
" II " " " " " "	0.50
" III " " " " " "	0.46
" IV " " " " " "	0.41
" V " " " " " "	0.38
" VI " " " " " "	0.34
" VII " " " " " "	0.31
" VIII " " " " " "	0.28
" IX " " " " " "	0.25
" X " " " " " "	0.22
" XI " " " " " "	0.20
" XII " " " " " "	0.17
1923 I " " " 1000 mkp. " " "	1.48
" II " " " " " "	1.36
" III " " " " " "	0.94
" IV " " " " " "	0.68
" V " " " " " "	0.50
" VI " " " " " "	0.39
" VII " " " " " "	0.31
" VIII " " " " " "	0.24
" IX " " " " " "	0.17
" X " " " " " "	0.11
" XI " " " " " "	0.08
" XII " " " " " "	0.04
1924 I " " " 100.000 mkp. " " "	1.31
" II " " " " " "	0.64
" III " " " " " "	0.28
" IV " " " " " "	0.17
" V " " " " " "	0.13
" VI " " " " " "	0.10

§ 11. O ile wypadek wydarzył się w czasie od dnia 1 lipca 1924 r. do 31 października 1924 r. w przedsiębiorstwach wymienionych w § 9 niniejszego rozporządzenia, renty (odprawy) od stycznia 1925 r. przelicza się według skali podanej w § 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 12. O ile podstawą obliczenia rent (odpraw), wymienionych w § 9 niniejszego rozporządzenia był zarobek z ostatniego miesiąca, lub inna suma dowolnie ustalona, rentę tę przelicza się na złote przy zastosowaniu następującej skali:

o ile wypadek zaszedł w roku:

	zł.
1914 lub wcześniej, każdą markę p. przerach. się na	1.20
1915 " " " "	1.15
1916 " " " "	1.05
1917 I półr. " " " "	0.90
" II " " " " "	0.80
1918 I " " " " "	0.65
1918 II " " " " "	0.45
1919 I i II kwartale " " " "	0.25
1919 III " " " " "	0.15
1919 IV " " " " "	0.10
1920 I " " " " " każde 10 mkp. " " "	0.65
" IV i V miesiącu, " " " " "	0.40
" VI " " " " " "	0.24
" VII " " " " " "	0.24
" VIII " " " " " "	0.24
" IX " " " " " "	0.21
" X " " " " " "	0.21
" XI " " " " " "	0.18
" XII " " " " " "	0.13

					zł.
1921	I mies. każde 100 mkp.				0.84
"	II	"	"	"	0.84
"	III	"	"	"	0.72
"	IV	"	"	"	0.72
"	V	"	"	"	0.72
"	VI	"	"	"	0.72
"	VII	"	"	"	0.62
"	VIII	"	"	"	0.52
"	IX	"	"	"	0.43
"	X	"	"	"	0.31
"	XI	"	"	"	0.31
"	XII	"	"	"	0.31
1922	I	"	1000 mkp.	"	3.11
"	II	"	"	"	3.11
"	III	"	"	"	2.39
"	IV	"	"	"	2.39
"	V	"	"	"	2.07
"	VI	"	"	"	1.83
"	VII	"	"	"	1.64
"	VIII	"	"	"	1.41
"	IX	"	"	"	1.20
"	X	"	"	"	1.00
"	XI	"	"	"	0.84
"	XII	"	"	"	0.62
1923	I	"	"	"	0.46
"	II	"	"	"	0.30
"	III	"	"	"	0.19
"	IV	"	"	"	0.14
"	V	"	"	"	0.13
"	VI	"	"	"	0.12
"	VII	"	100.000 mkp.	"	8.12
"	VIII	"	"	"	4.65
"	IX	"	"	"	2.71
"	X	"	"	"	1.91
"	XI	"	"	"	0.62
"	XII	"	"	"	0.16
1924	I mies. każdy milion mkp.				1.00
	II mies. każdy milion mkp.				0.56

§ 13. Jednorazowe odprawy, należne na mocy przepisów wymienionych w § 9 z tytułu wypadku, zasłęgo po dzień 30 czerwca 1924 r., a nie wypłacone przez pracodawcę do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przerachowuje się w myśl § 12 niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Renty (odprawy), przyznane w rublach, przerachowuje się, o ile tego dotąd nie uskuteczono, na marki polskie w stosunku 100 rubli = 216 marek polskich, a następnie przerachowuje się na złote w sposób podany w §§ 10—13.

§ 15. Żadna z przeliczonych w sposób wymieniony w §§ 1, 2, 6, 7, 10, 11 i 12 niniejszego rozporządzenia renta nie może przewyższać kwoty, jaka wypadłaby, gdyby za podstawę wymiaru renty przyjęto roczny zarobek 2.160 zł., ani też być niższą od kwoty, jaka wypadłaby, gdyby za podstawę wymiaru renty przyjęto zarobek roczny 720 zł.

§ 16. Jeżeli świadczenia, pobierane faktycznie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, okazały się wyższe, niż przerachowane na podstawie niniejszego rozporządzenia, to uprawniony zachowuje prawo do świadczeń w wysokości pobieranej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 17. Pokrycie kapitałowe, przewidziane w § 16 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków, cytowanej w § 5 niniejszego rozporządzenia, oblicza się według postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 18. Wartości kapitałowe należne od przedsiębiorców zakładowi ubezpieczenia od wypadków za wypadki zasłę przed dniem 1 lipca 1924 roku w myśl art. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 roku oblicza się przy zastosowaniu postanowień niniejszego rozporządzenia według stanu rent na dzień 31 grudnia 1924 r., a następnie odlicza się corocznie od zobowiązań w ten sposób obliczonych oszczędności, wynikające z zastosowania częściowej waloryzacji w myśl § 21 niniejszego rozporządzenia.

Wydatki zakładu ubezpieczenia od wypadków z tytułu odszkodowań wypłaconych po dzień 31 grudnia 1924 r. pracodawcy obowiązani będą zwrócić w kwocie, wypłaconej rzeczywiście przez zakład tytułem rent i dodatków drożynianych.

Sposób uiszczenia wartości kapitałowych rent wynikających z przeliczenia według niniejszego rozporządzenia zostanie ustalony przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu zakładu ubezpieczenia od wypadków, przyczem będą zachowane czasokresy pięcio- względnie dziesięcio letni, przewidziane w art. 5 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r.

§ 19. Należne zakładowi ubezpieczenia od wypadków we Lwowie kapitałowe pokrycie rent, przekazanych przez prywatne towarzystwa ubezpieczeń od wypadków, przewidziane w art. 6 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 148), ustalone zostanie przez Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej na zasadach następujących:

1) czysty majątek towarzystwa ubezpieczeń, uprawiającego dział zbiorowych (robotniczych) ubezpieczeń wypadkowych, wynikający z bilansu otwarcia w złotych, dzieli się na dwie części według stosunku sumy kapitałów własnych, rezerw i innych funduszy technicznych działów wspólnie prowadzonych z wypadkowymi ubezpieczeniami zbiorowymi do sumy skapitalizowanej wartości rent i sum niewypłaconych odszkodowań działu wypadkowego ubezpieczeń zbiorowych obliczonych w dniu otwarcia bilansu.

2) Wszelkie sumy, wchodzące do obliczenia stosunku podziału czystego majątku towarzystwa ubezpieczeń, ustalone na dzień 31 grudnia 1918 r., wyraża się w markach polskich jako jednostkach obliczeniowych (przyczem marki niemieckie, korony austro-węgierskie oraz ruble przelicza się na marki polskie w relacji podanej w §§ 3, 8 i 14).

3) Późniejsze kolejne roczne przyrosty powyższych sum w markach ustala się w jednostkach obliczeniowych według następującej skali:

w r.	1919	jedna marka = jedn. obliczeniowych	0.20
"	1920	10	0.20
"	1921	100	0.30
"	1922	1.000	0.60
"	1923	100.000	0.60
"	1924	1.000.000	1.20

4) Wysokość należnego zakładowi kapitałowego pokrycia rent przekazanych przez wyżej wymienione towarzystwa prywatne stanowi część majątku, przypadającą zgodnie z punktem 1, 2 i 3 niniejszego paragrafu na dział zbiorowy ubezpieczeń wypadkowych, przyczem w bilansie otwarcia figurować będzie zgodnie z § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych (Dz. U. R. P. № 55 poz. 542) jako „fundusz przerachowania” działu zbiorowych ubezpieczeń wypadkowych i podlegać będzie ostatecznemu ustaleniu w złotych narówni z „funduszem przerachowania” innych działów ubezpieczeń na dzodze wymienionej w § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 1 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 61 poz. 612). W przypadku, gdy fundusz przerachowania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i § 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych tworzy się tylko dla działu zbiorowych ubezpieczeń wypadkowych, na zabezpieczenie tego funduszu wydziela się z ogólnych aktywów towarzystwa odpowiednią — określoną przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej — pozycję w aktywach, których wartość w złotych zostanie ustalona zgodnie z § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu wydanego w porozumieniu z Ministrem Handlu i Przemysłu z dnia 1 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 61 poz. 612).

5) Wszelkie dokonane już w inny sposób ustalenie przerachowania funduszy dla zakładów wymienionych w ustępie 4 niniejszego paragrafu traci moc obowiązującą.

§ 20. Zobowiązanie Skarbu Państwa względem zakładu ubezpieczenia od wypadków, przewidziane w art. 31 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 413) obliczone zostanie przy zastosowaniu współczynnika przerachowań podanego w §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 21. Renty przeliczone według przepisów §§ 1, 2, 6, 7, 10 — 13 wypłacane będą w r. 1925 w wysokości 70%, w r. 1926 — w wysokości 80%, w r. 1927 — w wysokości 90%, a począwszy od r. 1928 w wysokości 100% tych rent.

§ 22. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą rozporządzenia o dodatkach drożyznianych, wydane na zasadzie art. 16 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 64 poz. 398) i art. 33 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 413).

§ 23. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: **S. Wojciechowski**
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: **W. Grabski**
Minister Pracy i Opieki Społecznej: **F. Sokal**

1030.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

o przerachowaniu należności innemi przepisami nieobjętych oraz o posiłkowem stosowaniu rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

Na zasadzie art. 1 lit. F, punktu 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

Należności z niektórych stosunków służbowych.

§ 1. 1) Roszczenia do Skarbu Państwa, wynikające z publiczno-prawnego stosunku służbowego, jako to roszczenia o niewypłacone w przepisany terminie lub w przepisanej wysokości pobory urzędnicze (uposażenia, diety, koszty podróży, i t. p.), zaopatrzenia emerytalne, wdowie, sieroce, renty inwalidzkie i t. p. (§ 2 niniejszego rozporządzenia) przerachowuje się według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. chyba że po stronie uprawnionego do poboru zachodzi w odebraniu należności zawiniona zwłoka; w tym przypadku roszczenia te przerachowuje się tylko w stosunku 1 złoty = 1.800.000 mk. polskich. Nie będzie uważane za winę nieprzyjęcie sumy nieodpowiadającej co do wartości w czasie wyasygnowania przepisom niniejszego rozporządzenia.

2) Roszczenia Skarbu Państwa do osób, które pozostają lub pozostawały do Państwa w publiczno-prawnym stosunku służbowym (wojskowych, sędziów, urzędników, nauczycieli, niższych funkcjonarjuszów i t. p.), wynikające z takiego stosunku, jako to roszczenia o zwrot nadpłaconych poborów, zaliczek, zaopatrzeń emerytalnych, wdowich, sierocych, inwalidzkich, roszczenia o wynagrodzenie wyrządzonych Skarbowi Państwa szkód i t. p. przerachowuje się na 50% sum obliczonych według skali § 2 wyżej powołanego rozporządzenia — a na 100%, jeżeli ze strony osoby obowiązanej zachodzi wina, stwierdzona wyrokiem sądowym, lub orzeczeniem dyscyplinarnem.

3) Postanowienia ustępów poprzednich stosuje się również do roszczeń, wynikających ze stosunków służbowych opartych na prywatno-prawnych umowach ze Skarbem Państwa.

4) Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do roszczeń wynikających ze stosunków służbowych, zawiązanych między innymi osobami prawa publicznego i ich funkcjonarjuszami.

5) Kaucje, złożone przez funkcjonarjuszów w tym paragrafie wymienionych, będą przerachowane na 150% sum obliczonych według skali § 2.

§ 2. Niewypłacone w przepisany terminie lub przepisanej wysokości zaopatrzenia emerytalne, wdowie, sieroce, renty inwalidzkie i t. p. (§ 1 ust. 1) będą wypłacane w równych ratach w ciągu lat 5 począwszy od 1 kwietnia 1925 roku.